

Sygn. akt I CZ 145/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. J.

przy uczestnictwie E. B., A. L. i R. B.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2011 r.,

zażalenia A. L. i wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 5 września 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 września 2011. r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną A. L., wskazując, że została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną, gdyż skarżący nie był uczestnikiem postępowania o zniesienie współwłasności. A. L. i wnioskodawczyni J. J. zaskarżyli powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie. Zarzucili naruszenie art. 233 k.p.c., art. 510 § 1 k.p.c. w zw. z art. 617 k.p.c. i art. 618 k.p.c. w zw. z art. 1036 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczyni i A. L. zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 510 § 1 k.p.c. zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeżeli weźmie udział, staje się uczestnikiem. Na odmowę dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie przysługuje zażalenie. Jak wynika z akt sprawy, A. L. reprezentowany przez J. J., w imieniu której działał pełnomocnik zawodowy, złożył pismo datowane na dzień 26 lipca 2010 r. (k. 256 i nast.), w którym przedstawił swoje stanowisko w sprawie; zostało ono doręczone pozostałym uczestnikom postępowania. Wprawdzie przywołane pismo może budzić wątpliwości w kontekście umocowania J. J. oraz jej pełnomocnika do reprezentowania A. L., jednakże Sąd pierwszej instancji nie wydał postanowienia o odmowie dopuszczenia go do wzięcia udziału w sprawie. W konsekwencji zgłoszenia swojego udziału w sprawie A. L. stał się uczestnikiem postępowania. Z tego względu przysługiwało mu prawo do złożenia środka odwoławczego, od orzeczenia Sądu pierwszej instancji oraz następnie wywiedzenia skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.